

ANAMARIA UNGUR

Închinatul la mireasă

1.

Preacinstită adunare și cinstite nănaș mare,
M-aș ruga de un cuvânt de ascultare,
De la mic până la mare.
Io de oi ști, cinste mi-a fi,
De nu, dumneavoastră iertători veți fi!
Măieran de lângă masă,
Tânăra noastră crăiasă,
De dimineață s-o sculat,
Pă față ea s-o spălat,
Când din somn s-o deșteptat
Greu vis i s-o arătat!
Astăzi pă la prânzișor
O cuprinde un mare dor!
Oaste multă și încărcată
Care în față i să gată!
Și un tânăr crăișor
Plin de dragoste și dor,
De la răsărit de soare
O pornit la vânătoare;
Și-o ales voinici vreo șasă,
Și-o pornit din casă-n casă,
Și-n acest locaș sosiră,
Crăișoara și-o găsiră!
Era dusă într-o grădină,
De și-o rupt o rujă-n mână;
Ruja o fo' plină de rouă
Și i-o rupt inima-n două.
-Crăișoară, te gătește,
Că împăratu' nost' sosește!
Vine așe ca și pân' foc,
Și sosește aici pă loc!
Căci porunca împărătească,

Trebe să se împlinescă!
Dumnezău așe o voit,
Calea sfântă o găsit,
Calea de călătorie,
Ceasu' de căsătorie!
-Mireasă, pretina me',
Te întoarce către ai tăi părinți
Și le zî cu lacrimi fierbinți:
-Mamă bună, tată bun,
Eu mă duc, vă las acum!
-Mamă bună, tată drag,
Eu acuma vă fac larg!
Și pă ușă de-ți ieși,
Și la masă de-ți prânzi,
Și pă ușă de-ți intra
Și la masă de-ți cina,
Fără mine vi-ți afla!
Ia-ți, mireasă, zâua bună
De la mama ta cea bună,
Că mult în brață te-o purtat,
De rele te-o apărat,
Și amu la străini te-o dat!
De la tatăl tău cel bun,
Că până-n ceasu' de amu,
Te-o crescut, te-o câștigat,
Ce-ai cerut țăie ță-o dat!
Ț-o fost bine, fātu meu,
Ca în sânul lui Dumnezeu,
Căci asta orișicare știți,
Cât de bine-i la părinți!
La părinți greșești o sută,
Ei te iartă și te uită,
La străini greșești o dată,
Da nici te uită, nici te iartă!
Nici mirele nu ți-i frate,
Să gândești că nu te bate,
Nici soacră-ta nu ți-i mamă,
Să gândești ca nu-l îndeamnă
Să-ți mai deie câte-o palmă!
Și tu, mire, fātu meu,
Nu-ți purta mireasa rău,

Ca te-a bate Dumnezeu!
De ți-a greșit câte o sută,
Strânge-o în brațe și-o sărută,
De ți-a greși vreodată,
Strânge-o în brață și o iartă;
Că-i minte copilărească,
Nu poate să nu greșască!
Da' nu ține ochii în sus,
Ține minte ce ți-am spus!
Foaie verde, mărăcine,
Vin mireasă către tine,
Că mirele o zâs că-i bine,
Nănașu o răs de mine,
Și nănașu din ochi făcea,
Că io n-am știut închina!
De p'aici m-oi depărta,
De toți nu pot asculta
Foaie verde, viorele,
Horinca-i pă la podele,
Foaie verde, busuioc,
Să aivă tinerii noroc!

Performeră Sofia Bretan, 64 ani, Coaș, 2010.

Miri și chemători din Coaș; foto: colecția Anamaria UNGUR